НТВ прынізіла Лукашэнку

Працяг са старонкі 1.

Лукашэнка не расстаецца з малодшым сынам Колем. У пацвярджанне гэтага мільгаюць кадры Лукашэнкі і Колі на вайсковых вучэннях, парадзе, выбарах, на будоўлі, падчас візіту да Папы. Кадры выяўляюць усю абсурднасць знаходжання маленькага хлопчыка на такіх мерапрыемствах.

Далей простым тэкстам гаворыцца, што мама Колі — «былая асабістая доктарка Лукашэнкі Ірына Абельская, якую ён потым зрабіў сваёй каханкай». «Каханне прайшло, і Ірына пазбавілася пасады. Колю Лукашэнка забраў сабе», — адзначаецца ў фільме. Падкрэсліваецца, што ўжо цяпер Аляксандр Рыгоравіч рыхтуе малодшага сына ў пераемнікі.

Расказваецца і пра іншых сыноў Лукашэнкі, якія займаюць высокія пасады. Гэта перакрыжоўваецца з кадрамі, на якіх Лукашэнка гаворыць, што «сям'і ў палітыцы рабіць няма чаго».

Далей з Лукашэнкі смяюцца. Расказваюць, што ён мае дыплом гісторыка і пры гэтым не ведае пра жыццё першадрукара Скарыны, а таксама пра вершы Быкава. Таксама расійцы пазычаюць кадры са стужак Юрыя Хашчавацкага «Звычайны прэзідэнт» і «Плошча».

«Сам сябе Лукашэнка любіць параўноўваць то з Гітлерам, то са Сталіным», — кажуць стваральнікі кіно. Далей ідзе запіс, на якім Лукашэнка захапляецца «фармаваннем прэзідэнцкай рэспублікі і ролі ў ёй прэзідэнта» ў Германіі часоў Гітлера. А літаральна праз імгненне — цытата, што ўсё гэта фальшыўка, якую зрабілі «апазіцыянеры з цршнікамі ў Польшчы». «Калі б я такое сказаў пра Гітлера ў Беларусі, то мог бы быць ужо не прэзідэнтам».

Увогуле, у першай частцы шмат увагі надаецца менавіта выказванням беларускага лідэра, якія парушаюць нормы. Напрыклад, уканню прэм'еру Сідорскаму красці італьянскія лякалы.

Другая частка фільма прысвечаная гісторыі гучных знікненняў праціўнікаў Лукашэнкі. Жонка былога міністра Юрыя Захаранкі са слязьмі на вачах кажа, што забойства яе мужа замоўленае самім Лукашэнкам.

Нічога новага ў справе знікненняў беларускі глядач не пабачыць. Тое самае мы ўжо бачылі ў фільме Паўла Шарамета «Дзікае паляванне».

Успамінаецца, што амаль усе апазіцыянеры панюхалі нараў. Як прыклад, экс-кандыдат на пасаду прэзідэнта Аляксандр Казулін. Кадры спробы Казуліна зарэгістравацца на «Усебеларускі сход» у 2006 і ягонае збіццё. У вызваленні Казуліна з турмы вызначальная роля прызнаецца за паслом Германіі Вайсам, які паабяцаў еўрапейскія крэдыты і нямецкія інвестыцыі.

Увогуле, Лукашэнка малюецца як хцівы, прагны да грошай чалавек. Менавіта дзеля расійскіх субсідый ён кляўся ў вечнай любові крамлёўскім кіраўнікам. «Крэдыты ў обмен на пацалункі». А як толькі замаячыла перспектыва атрымаць грошы еўрапейскія, то клятвы тыя забыў, не прызнаўшы незалежнасці Абхазіі і Асеціі.

Характэрны шэраг беларускіх палітыкаў, якіх выбралі для інтэрв'ю НТВшнікі, — Казулін, Ярашук, Лябедзька, Статкевіч. Паўлу Севярынцу ці Аляксандру Мілінкевічу слова не далі.

Статкевіч і Ярашук кажуць пра крах беларускай эканомікі, неканкурэнтаздольнасць яе без расійскай дапамогі. А дырэктар Інстытута краін СНД Затулін прадказвае «аранжавую» рэвалюцыю ў Беларусі.

«Лукашэнка стараецца спадабацца Еўропе, хоць сама Еўропа яму ніколі не падабалася. Ён спрабуе заслужыць давер Захаду цаной разрыву адносінаў з Расіяй», — падкрэслівае аўтар.

У канцы фільма зноў закранаецца праблема зніклых. Расійцы гэтым разам нават не спрабуюць рабіць з іх таямніцу, на іх думку, усё ў гэтых знікненнях абсалютна ясна. Даюць слова Алегу Алкаеву. А потым — слёзы Юры Завадскага і збіццё амапаўцамі ягонай мамы Святланы.

«Калі ты спрабуеш усіх падмануць, то ў канчатковым выніку падманеш самога сябе. Гэта відавочна, але ён гэтага не разумее. Цяпер настае момант ісціны, калі пачынаюць разумець і ў Еўропе, і ў Расіі. А самае галоўнае — гэта хутка пачнуць разумець і грамадзяне Беларусі», — фінальная цытата фільма належыць Аляксандру Казуліну.

Ясная справа, што ў Беларусі гэтае кіно не паказалі. Затое відэа хутка з'явілася ў інтэрнэце. Здаецца, што галоўнай мэтай, якой дабіваліся расійцы, — гэта прынізіць Лукашэнку, падарваць яго імідж як палітычнай фігуры.

Не верыцца, што такое кіно магло выйсці без дазволу найвышэйшага маскоўскага кіраўніцтва. Гэта яшчэ не чорная метка, але беларускаму лідэру намякаюць, што хутка ён можа дачакацца і яе.

Зміцер Панкавец

Хто здымаў?

Аўтарам фільма «Хросны бацька» з'яўляецца Аляксей Малкоў. У жніўні летась ён разам з аператарам Юрыем Бабенкам быў высланы з Беларусі.

«Склалася ўражанне, што беларускія спецслужбы меркавалі, што ў Беларусь пад выглядам журналістаў прыехала нейкая спецгрупа для выканання спецзадання. Калі мяне «прабілі» па базе звестак і пераканаліся, што я сапраўды журналіст НТВ, на тварах мясцовых чэкістаў чыталася здзіўленне, змяшанае з расчараваннем, — сцвярджаў потым журналіст. — Далей нас даставілі ў Оршу, пасадзілі ў цягнік і адправілі дадому. Вядома ж, усе знятыя матэрыялы былі канфіскаваныя, таксама як і тэлефонныя SIM–карткі. Незразумела, навошта быў патрэбны ўвесь гэты спектакль, маглі забраць стужкі проста ў гатэльным нумары. Цяпер ужо я ведаю, якая рэальная сітуацыя ў Беларусі. Спецслужбы тут працуюць груба і нахабна».

Цікавае меркаванне пра Малкава мае Аляксей Венедыктаў з радыёстанцыі «Эхо Москвы»: «Тон, стылістыка. Я не хачу абмяркоўваць канал НТВ, але стылістыка праграмы «Максімум», умоўна кажучы. І нагадаю, што фільм пра Лукашэнку рабіў той самы чалавек, які расказваў пра тое, што Хадаркоўскі меў людзей забіваць. Пра тое, які нягоднік Гары Каспараў, які жыве за заходнія грошы. Гэта такі Мамантаў канала НТВ. Гэта такая стылістыка. Каб вы разумелі, Аляксей Малкаў, дарэчы, атрымаў ордэн з рук прэзідэнта Пуціна ў свой час».

Як бачым, фільм пра Лукашэнку здымаў прафесійны прапагандыст. Мы спрабавалі звязацца з Аляксеем, але той адмаўляецца ісці на кантакт з беларускімі журналістамі.

АЛЕСЬ ПІЛЕЦКІ

БРСМ рэкламуе фільм «Хросны бацька» з дапамогай смецця

У аўторак на праспекце Незалежнасці ў Мінску актывісты БРСМ размясцілі на смеццевых баках прыпынкаў налепкі «Спецыяльна для НТВ!».

А каля ўваходу на Камароўскі рынак актывісты зладзілі перформанс «Асцярожна! Смярдзіць КАнаЛ НТВ!» Слова «кал» вылучалася на фоне слова «канал».

«У апошні час расійскі тэлеканал НТВ не перастае ліць бруд на нашу краіну, — напісаў сайт арганізацыі. — Цяпер аб'ектам смуроду рэпартажаў канала стаў кіраўнік беларускай дзяржавы».

Нечакана для БРСМаўцаў людзі старшых гадоў пачалі выказваць сваю салідарнасць з НТВ. Гэта адзіны канал, дзе праўду пачуеш, казалі яны. Людзі абвінавацілі БРСМаўцаў, што яны служаць Лукашэнку. БТ усё падманвае, казалі яны.

Іншыя ж людзі ахвотна бралі асвяжальнікі паветра і туалетную паперу, якія раздавалі БРСМаўцы.

Калі б аналагічны перформанс зладзілі праціўнікі Лукашэнкі, іх бы зараз жа завезлі ў каталажку. БРСМ жа пратэставаў супраць НТВ свабодна.

Мікола Бугай

Бібліятэчка

Падборка найлепшых фільмаў і кніг пра кіраўніка Беларусі.

Кіно

• **«Звычайны прэзідэнт».**

Рэжысёр — Юрый Хашчавацкі. Дакументальны фільм з адкрытай крытыкай Лукашэнкі з'явіўся ў канцы 1996. Стужка атрымала прызнанне за мяжой — узнагарода Берлінскага кінафестывалю, Прэмія Сахарава. У Беларусі фільм быў забаронены.

• **«Плошча».**

Знятая тым самым рэжысёрам у 2006 па матывах масавых акцый пратэсту апазіцыі, стала своеасаблівым працягам «Звычайнага прэзідэнта». Хашчавацкі аддаліўся ад асобы Лукашэнкі, але, тым не менш, не ўпусціў магчымасці ўступіць з кіраўніком дзяржавы ў завочны дыялог і нават паказаць у стужцы частку свайго першага фільма.

• **«Гудбай, бацька!».**

Пры стварэнні 25-хвіліннага фільма стваральнікі ўзялі за снову стужку «Гудбай, Ленін». Фабула — пасля перамогі апазіцыі малады чалавек спрабуе стварыць для свайго бацькі, прыхільніка Лукашэнкі, стабільную і квітнеючую Беларусь у асобна ўзятай кватэры.

• **«Дзікае паляванне» і «Дзікае паляванне — 2»**

— фільмы Паўла Шарамета, прысвечаныя знікненням людзей у Беларусі. Паказваліся ў эфіры Першага расійскага канала, але выразаліся беларускім АНТ і не трансляваліся на нашу краіну.

• **«МультЛичности».**

Расійскі серыял, у якім парадзіруюцца зоркі эстрады і палітыкі. У час газавага канфлікту асаблівая ўвага стваральнікаў была нададзеная менавіта асобе Аляксандра Лукашэнкі.

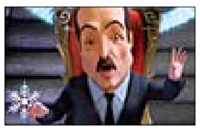

• **«Хросны бацька».**

Новы фільм тэлекампаніі НТВ у цыкле расследаванняў «Чыстасардэчнае прызнанне».

Кнігі

• **«Выпадковы прэзідэнт», 2003.**

Аўтары — журналісты Павел Шарамет і Святлана Калінкіна — былі асабіста знаёмыя з Лукашэнкам яшчэ да яго прыходу да ўлады. Кніга, як пазначана ў анатацыі, — гэта «спроба раскрыць феномен Лукашэнкі і аддзяліць выдумку афіцыйнай прапаганды ад рэальных фактаў з жыцця беларускага прэзідэнта і яго асяродку».

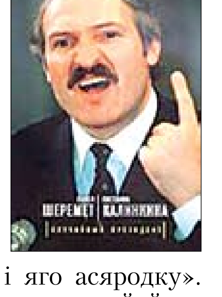

Другая частка выдання ўяўляе сабой падрабязны аповед Шарамета пра яго турэмнае зняволенне замест працягу біяграфіі Лукашэнкі. Продаж кнігі быў негалосна забаронены на тэрыторыі Беларусі.

• **«Лукашэнка. Палітычная біяграфія».**

Кніга выдадзеная ў Маскве ў 2005 журналістам Аляксандрам Фядутам, які ў 1994 працаваў у штабе Лукашэнкі, а ў 1995 сышоў з Адміністрацыі прэзідэнта. У творы — публіцыстычны аповед аўтара. Як і кніга Шарамета, у адкрыты продаж яна не паступіла.

• **«Нашэсце»**

Мастацкі твор, хоць аўтары і паспрабавалі надаць яму дакументальную форму. «Выбудоўваючы ўнікальны ланцуг з канкрэтных фактаў найноўшай беларускай